

Declaració del president de la Generalitat amb motiu del primer aniversari de la declaració de la independència

Palau de la Generalitat, 27 d'octubre de 2018

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

«Fem una crida a tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes de la República Catalana a fer-nos dignes de la llibertat que ens hem donat i a construir un Estat que tradueixi en acció i conducta les inspiracions col·lectives». Així acabava la Declaració d'Independència que va aprovar el Parlament de Catalunya ara farà un any. És una apel·lació a la qual ens sentim absolutament lligats i obligats. Hem vingut a fer exactament això: construir un Estat que tradueixi en acció i conducta les inspiracions col·lectives.

Tal dia com avui de l'any passat es proclamava políticament la República Catalana, proclamació votada per la majoria del Parlament, seu de la sobirania dels catalans. Aquest any que ens separa d'aquella data històrica no ha transcorregut com volíem. Tot el pes repressiu de l'Estat espanyol va caure damunt del govern legítim i democràtic, dels màxims dirigents de les entitats civils sobiranistes, i contra centenars de ciutadans (alcaldes, regidors, activistes, cantants, etc.) que senzillament van col·laborar, participar o expressar alguna opinió sobre el referèndum.

La maquinària repressora de l'Estat va pretendre esclafar la democràcia catalana destituint un govern escollit democràticament i dissolent un parlament amb una majoria independentista que no els agradava. Amb tot, la solució que havien previst no els va sortir bé i van tornar a perdre unes eleccions que es feien amb les regles de joc completament alterades i amb candidats empresonats o exiliats. Avui fa un any que tota aquella operació es va posar en marxa perquè el mandat democràtic d'un poble que escollia la llibertat senzillament no els agradava.

Tanmateix, després de la recuperació de les institucions —guanyades amb els vots de la majoria del país—, i sense que res hagi canviat en la repressió exercida per l'Estat espanyol, som davant les portes d'un judici que sabem d'avançada que serà una farsa, tal com la justícia europea ja ha expressat amb les resolucions emeses pels tribunals alemanys i belgues.

No es tracta només d'un judici polític contra el Govern de Catalunya, la mesa del Parlament i els líders socials i cívics; ni tan sols es tracta d'un judici contra els 2,3 milions de catalans que vam anar a votar l'1 d'octubre. És un judici contra els milions de catalans que el dia 3 d'octubre de l'any passat van aturar el país per refusar la violència i defensar els nostres drets civils, socials i nacionals. Que ningú no s'enganyi, és un judici contra tot el poble de Catalunya, contra els tres grans consensos que avui cohesionen la nostra societat: primer, que ens volem republicans; segon, que ens neguem a tolerar la repressió contra polítics demòcrates i

ciutadans lliures que protesten o s'expressen; i tercer, que aquest poble té tot el dret a autodeterminar-se.

Per això, repeteixo una vegada més, no acceptaré cap sentència que no sigui la lliure absolució dels encausats, el retorn dels exiliats a casa i la fi de totes les causes contra els represaliats. I, en cas contrari, si es produeix una sentència condemnatòria, ens hi enfrontarem amb la determinació de l'1 d'octubre i la força i la solidaritat del 3 d'octubre. Catalunya no acceptarà mai que votar sigui un delictes. O que organitzar un referèndum sigui un crim perseguit pel codi penal. Ni tampoc que Catalunya no pugui decidir el seu futur lliurement i democràticament i ratificar-lo al Parlament com es va fer el 27 d'octubre de l'any passat.

Molts països que ens han precedit en la materialització d'aquest anhel de llibertat han conegut aquest període difícil entre la declaració de la independència i la seva realització efectiva. No fem res que no s'hagi fet ja moltes vegades. Les presons, els exilis, els judicis, els cops i les seves sentències són les llavors de la nostra llibertat. A cada cop, més desig de ser lliures. A cada amenaça, més voluntat de sobirania. A cada presó, més solidaritat col·lectiva. Com deia Albert Camus: "La llibertat no és res més que una oportunitat per ser millor".

Ningú diu que serà fàcil. Però tornar enrere no és cap opció. El compromís amb la llibertat, els drets civils i la democràcia no serà mai la moneda de canvi de cap negociació. El dret d'autodeterminació i, per tant, el seu exercici i el respecte pel resultat que doni no són propietat de cap govern ni de cap circumstància. És un dret del poble de Catalunya i no hi renunciarem mai. Si volem guanyar una llibertat que no se'ns presenta planera, caldrà que ho fem amb grans dosis d'organització, intel·ligència i caràcter. No tingueu cap dubte que aquesta és la divisa que guia la meva actuació.

Acabo amb les paraules que vaig pronunciar al meu primer discurs d'investidura, tot recordant que de les accions que emprenguem el meu govern i jo només a nosaltres se'ns poden demanar comptes, mai i de cap manera a ni una de les persones que són avui en presó, a l'exili, processades o en risc de ser-ho.

Benvolgudes i benvolguts compatriotes, la llibertat de Catalunya no serà obra del Parlament, ni d'aquest Govern; la llibertat de Catalunya us l'heu guanyat vosaltres. No renunciieu mai a la vostra llibertat personal i col·lectiva, defenseu-la tal com l'heu defensat, democràticament, pacíficament i radicalment.

Per Catalunya i per la vida.